

I forhold til de gældende regler i § 37 forhøjes hjælpen til børn fra et beløb, der svarer til faderens normalbidrag, til et beløb, der svarer til $\frac{3}{4}$ af normalbidraget og for det ældste barn det dobbelte af normalbidraget.

Reglen foreslås ændret i forhold til det tidligere fremsatte forslag på baggrund af de ændrede regler om ens bidrag for henholdsvis en fader og en moder, jfr. lov nr. 350 af 4. juni 1986 om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Forslaget indebærer ligesom det tidligere forslag, at hjælpen til børnene bliver næsten fordoblet. Det forhøjede børnetillæg betyder, at enlige forsørgere – ud over bidrag fra den anden af forældrene, der fratrækkes i tillægget – nu også kan få dækket deres egen andel af udgifter til forsørgelsen af barnet.

Efter den gældende regel i bistanndslovens § 37, stk. 2, ydes der som tillæg til kontanthjælpens underholdsbeløb et beløb for hvert barn, svarende til det særlige børnetilskud. Hensigten med reglen er, at børnetillægget skal ydes til opfyldelsen af ansøgerens forsørgelsespligt, uanset om pågældende har barnet hos sig eller bidrager til dets underhold efter en privatretlig bidragsresolution.

I en afgørelse af 2. september 1985, der er uddybet under senere brevveksling med socialministeriet, har den sociale ankestyrelse underkendt antagelsen i hidtidig praksis om, at der skal udbetales børnetillæg, selv om underholdsbidraget er udlagt forskudsvis af det offentlige på det tidspunkt, da der ansøges om kontanthjælp. Ankestyrelsen gør gældende, at der i denne situation er tale om afvikling af gæld til det offentlige, som falder uden for bistanndslovens område, hvorfor spørgsmålet i stedet må løses efter de gældende regler, der i øvrigt findes om det pågældende gældsforhold.

Da dette – som nævnt – ikke har været tilsigtet, foreslås det, at det præciseres i loven, at en person, der ikke har barnet hos sig, men ved en bidragsresolution er forpligtet til at betale bidrag til dets underhold, har ret til børnetillæg, uanset om bidraget på tidspunktet for hjælpens udbetaling er udlagt forskudsvis af det offentlige. Med forslaget sikres det, at kontanthjælpsmodtageren ikke for så vidt angår underholdsbidraget får en forøget gældsbyrde i den periode, hvor der ydes kontanthjælp.

Hertil kommer, at ægtepar med forslaget for hvert enkelt barn får det samme beløb til opfyldelse af forsørgelsespligten som enlige.

Gennem den yderligere forhøjelse af børnetillægget for det første barn får familien hermed

dækket de større udgifter, der kan være forbundet med det første barn i forhold til de følgende. Da forhøjelsen omfatter det ældste barn i hjemmet, kan der til ægtefæller eller samlevende med såvel fællesbørn som særbørn kun ydes ét forhøjet børnetillæg.

§ 37, stk. 5

Efter de gældende regler skal den samlede hjælp holdes inden for såvel en individuel grænse som en generel grænse. Efter reglen om den individuelle grænse kan hjælpen ikke overstige ansøgerens hidtidige eller fremtidige levestandard. Efter reglen om den generelle grænse kan hjælpen som hovedregel højst ydes med et beløb, der svarer til dagpenge efter den højeste sats efter fradrag for skat. Det generelle maksimum kan undtagelsesvis overskrides, hvis forholdene er særlig vanskelige på grund af usædvanlig store forsørgerbyrder eller høje boligudgifter, men aldrig ud over den individuelle grænse.

Efter forsøgsreglerne er der alene fastsat individuelle grænser for den samlede hjælp. Efter disse regler kan hjælpen således ikke overstige det hidtidige levestandard. For ansøgere, der ikke hidtil har haft indtægter, er der fastsat en grænse, der tager udgangspunkt i mindstelønnen inden for normal-lønsområdet.

Det fremgår af rapporten om vurderingen af kontanthjælpsforsøget, at beregningen og vurderingen af det hidtidige levestandard – fortsat – giver mange administrative problemer. Forsøget har således bl.a. afdækket, at det hidtidige levestandard i de 14 forsøgskommuner beregnes på 5 forskellige måder. Ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn er dette ikke tilfredsstillende.

Med forslaget søges anvendelsen af det hidtidige levestandard – de hidtidige indtægter – derfor begrænset og forenklet.

Efter forslaget kan den samlede hjælp ydes uden begrænsninger af hidtidige indtægter, forudsat at summen af grundbeløb, boligtillæg og børnetillæg ikke overstiger det beløb, der efter arbejdsløshedsforsikringsloven udbetales i højeste dagpenge. Hvis det udmålte behov er højere end dette niveau, og ansøgeren ikke hidtil har haft indtægter eller haft indtægter, der ligger under niveauet, udbetales altid et beløb svarende til dagpengenes højeste beløb. Overstiger grundbeløb og tillæggene dagpengenes højeste beløb, er det en forudsætning for, at der kan udbetales en højere hjælp, at ansøgerens hidtidige indtægter giver grundlag herfor. Hjælpen kan dog ikke overstige en grænse, der